

A1. Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο ότι είχε φύγει ο μισθωτός εργάτης του κι είχε εγκαταλειφθεί το χωράφι του απ' αυτόν·η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού / (να καλλιεργηθεί ο αγρός με τη φροντίδα του κράτους), επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκυπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας (τους) δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες.

Η Πορκία , η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα / (για τη δολοφονία του Καίσαρα), ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό , καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα (κατά τη γνώμη του) είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1. 1γ, 2 α, 3β, 4 α, 5β,

B2. 1 ε, 2ζ, 3 α , 4γ, 5 δ

Γ1. senatus

rura

earum

dotium

illa

aequius – aequissimum

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talia consilia

Γ2 α.

elapso → elabi

vocatus → vocari

molientem → moliri

Δ1α. ab eo: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο desertum esse

cugari: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο του απροσώπου ρήματος placuit

semper: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο exigeret

uxor: ομοιόπτωτος προσδιορισμός ως παράθεση στο Porcia

temerarium: επιθετικός προσδιορισμός στο factum meum

amoris: ετερόπτωτος προσδιορισμός ως γενική αντικειμενική στο indicium

Δ1β. in Africa → επιρρηματικός εμπρόθετος προσδιορισμός στάσης σε τόπο

Romae (όνομα πόλης α κλίσης ενικού αριθμού – απρόθετη γενική)

Athenis (όνομα πόλης α κλίσης πληθυντικού αριθμού – απρόθετη αφαιρετική)

Carthagine (όνομα πόλης γ κλίσης ενικού αριθμού – απρόθετη αφαιρετική)

Δ2. «cum viri sui..cognovisset» : δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο poroscit, εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο cum, εκφέρεται με υποτακτική γιατί ο ιστορικός – διηγηματικός cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση ανάμεσα σε κύρια και δευτερεύουσα, δημιουργώντας μια σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσα τους. Είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην υποτακτική . Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού (cognovisset) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (poroscit) και σύμφωνα με την ακολουθία χρόνου δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Σύμπτυξη δευτερεύουσας: viri sui consilio de interficiendo Caesare cognito

Δ2β. τελική πρόταση : ut eam obiurgaret

σουπίνο: eam obiurgatum

Με υποχρεωτική γερονδιακή έλξη → eius obiurgandae causa/ gratia

(Μορφή προ γερονδιακής έλξης : εμπρ. γενική γερονδίου: eam obiurgandi causa/ gratia)

Επιμέλεια:

Δάβου Μαριάννα, Σαρμπάνη Ρένα, Μπίτσικα Μαρία, Τσώλη Μυρτώ, Μαθιουδάκη Κορίνα, Νεύρα Μαρία, Μητάκη Μαρία, Φραγκοσουκάς Παναγιώτης, Ασήμου Άννα, Λόντου Παναγιώτα

και τα κέντρα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ: Πειραιάς, Κερασίни, Διαδικτυακό, Μοσχάτο, Καλαμάτα, Ηράκλειο Κρήτης (Άγιος Ιωάννης και 62 Μαρτύρων), Καβάλα, Θεσσαλονίκη Καλαμαριά, Λευκάδα